

ՀՈՄԱԳՈՒՄԱՐԻ ԿՈՉԸ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐՈՒՆ

«ԵԿԵՍՑ Ա. Բ Ք Ա. Ց ՈՒԹԻՒՆ ՔԱ»

Սիրելի բայցեր եւ եղբայրներ ի Քրիստոս,

Մենք, աւելի քան հինգ հարիւր քրիստոնեաներ, եկած աշխարհի բազմարիւ ազգութիւններէ, հաւաքուցանք Աւուրախիոյ Մէլպուռն քաջարին մէջ, Մայիսի 12-24, 1980, Սկիւլցիներու Համաշխարհային Խորհուրդի կազմակերպած համագումարով Առաքելուրեան եւ Աւեստանշուրեան մասին։ Մեր ուշադրութիւնը կեդրոնացաւ Յիսուսի մեջի սորվեցուցած աղօրքին վրայ։ «Եկեսց արքայութիւն Ի՞ն»։ Այս աղօրքը կը խռովէ բայց եւ կը մխիրարէ մեզ, քե Անոր միացած ենք։

Մենք կը ժողվութինք աթօմական սպառնալիքին ներեւեւ։ Զօրաւորին ննումները, անօրթին պարտադրուած մեր աշխարհի կրած վկրին է։ Այդ ննումները կը գտնուին մեր սննօսական, բաղախական, ցեղային եւ սեռային կեանքին մէջ։ Մեր աշխարհը, այնան հպարտ մարդկային իր իրազործումներով, լցուն է մարդեռով, որոնք կը տառապին անօրութենք, աղքատուրենք, աղքատուրենք։ Մարդիկ մախումի զոն են։

«Որպէս ոչ ծանիցն ամեննեքեան, որ գործն զանօրէնութիւն։

Ոյք ոււաէին զմազավուրդ իմ որպէս կերտկուր հացի» (Սլմ. ԺՊ. 4)։

Աղքան ու անօրին կ'աղքաղակին առ Ասուած։ Մեր աղօրքը՝ «Եկեսց արքայութիւն Ի՞ն», պէտք է բարձրանայ միլիոններու աղաղակին հետ, որոնք կ'ապրին աղքատուրեան եւ անարդարութեան մէջ։ Դասեր կը կրեն լուռ տառապանքին ցաւը. անոնց դիմագիծը արտայայտութիւնն է ցաւին։ Եկեղեցին չի կրնար նման դիմագիծերէ նեռու ապրիլ, որովհետեւ Յիսուսի դէմքը կը տեսն անոնց մէջ (Մաք. Ին.)։

Նման աշխարհի մը մէջ, Ասուածոյ բազաւորութեան աւետիսը կ'երբայ բոլորին։ Ան կ'երբայ ալքամին եւ կ'արբանն անոր մէջ ոյժը, նաստահլու մարդկային իրենց արժանապատութիւնը (dignity), աղքատուրումը եւ յօյքը։ Ճնշովին ան կ'երբայ իբ-

րեւ դատաստան, նրաւեր եւ կոչ ապահութեան։ Անզգային կոչ մըն է ան զիտակցնուր իր պատասխանատուրութեան։ Նոյնիսկ Եկեղեցին բերացած է իր Տիրոջ հանդէս, արգելի հանդիսանալով բազաւորութեան իրականացումին։ Մենք կ'ընդունինք այդ մէջանշուր եւ կը զիտակցինք ապահութութեան անհրաժեշտութեան, ներումի եւ սրբագործութեան համար։

Միակ Ասուածը, յայտնուած Յիսուս Քրիստոսի անձին եւ գործին մէջ, կեդրոնն է մարդկութեան եւ ամեն արարածի։ Մեր Տէրը Յիսուս Քրիստոս մօսւի մէջ դրուեցաւ ոզի ոչ զոյց նոցա տեղի իցեւանին» (Ակս. Բ. 7)։ Ան կեդրոնն է կեանքին, միեւնոյն ատեն կը հասնի անոնց որոնք կեանքին եզրին կ'ապրին։ Ան կը հասանք իր տէրութիւնը հրամարելով անկէ։ Ան խաչուեցաւ «արտաքոյ դրանն» (Եբր. ԺՊ. 12)։ Զիջելով իր իշխանութենեն ան կը հիմնաւուր բժիշկութեան իշխանութիւնը։

Մարդիկ որոնք կը տառապին անարդարութենք, կ'ապրին ազգային եւ համայնքային կեանքի եզրին։ Բազմութիւններ կան սնսեսապէս եւ բաղախականապէս ննուած։ Յանախ մարդիկ են ասոնք, որոնք լուր չունին Յիսուս Քրիստոս Աւեստանին։ Սակայն Յիսուս կը մօսենայ անոնց։ Ան բուժի իր իշխանութիւնը ի զործ կը դնէ լուսանցքի մարդոց վրայ։ Մենք մասնակցողներս Առաքելուրեան եւ Աւեստանշուրեան համագումարին, աղքամի տառապանքին դիմաց՝ ամբատանեալի զգացուր ունենք։ Կ'աղօրինք որ անոնք լսն Աւեստանը եւ մենք ըլլանք բոլորս արժանաւոր հարցիցներ Աւեստանին, բանիւ եւ գործով։ Կեցած ենք Յիսուս Քրիստոսի դատաստանին եւ յօյին ներեւեւ։ «Եկեսց արքայութիւն Ի՞ն» աղօրքը մեզ աւելի կը մօսեցն Յիսուս Քրիստոսի, այսօրուած աշխարհին մէջ։ Կը հրաւիրենք ձեզ միանալու մեջի, նուիրուելու մեր Տիրոջ ծառայութեան, որուն արքայութեան ակնկալուրեամբ կ'աղօրինք։